ANUL IX No. 2665 — EDIȚIA A TREIA — DUMINICA 20 OCTOMBRIE, 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP DE LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In *București* la Casa administrației
In *Județe* și *Streinătate* prin mandate poștale
Un an în Țară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Șase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc numai la ADMINISTRAȚIE

In STREINATATE, direct numai la administrație și la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciuri la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

Un număr vechiŭ 25 bani

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 265)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 265)

Regele Serbiei în București

Politica D-luĭ Sturdza

Destăĭnuirile principeluĭ de Bismark, carĭ aŭ zăpăcit spiritele în Europa, ne silesc să examinăm succesele diplomatice cu carĭ șeful guvernuluĭ nostru se împăunează.

Fostul cancelar de fier denunță lumeĭ că, pe cînd Germania trecea drept cel maĭ fidel membru al tripleĭ alianțe, dînsa încheĭase pe sub mînă o înțelegere și cu Rusia, ĭar înțelegerea aceasta a încetat de a exista numaĭ în ziua în care dînsul a fost înlocuit de către contele Caprivi.

Această descoperire a zăpăcit, precum am spus, întreaga Europă. Francezi aŭ rămas cam interlocațĭ, cînd aŭ aflat despre buna credință a pretinsuluĭ filo-francez țarul Alexandru III-lea, ĭar austriacii și italienii, maĭ ales austriacii, fac o mină destul de proastă cînd gîndesc la sinceritatea și la lealitatea puterniculuĭ lor aliat. Dar acelaș eveniment trebuĭe să ne deschidă și nouă ochiĭ asupra politiceĭ nătînge a D-luĭ Dim. Sturdza.

Incă de a doua zi după primirea strălucită și demonstrativă ce am făcut împăratuluĭ Frantz-Iosef, am relevat greșala guvernuluĭ nostru care, vînător de himere, se aruncă orbește în brațele Austro-Ungarieĭ. Această greșală apare și maĭ evident astă-zĭ cînd, pe de o parte soliditatea tripleĭ alianțe pare compromisă și cînd, pe de altă parte, e demonstrat că Austro-Ungaria nu este considerată în Germania ca o forță care te poate dispensa de alte prieteniĭ și de alte alianțe.

D. Sturdza, bărbat de stat mediocru, este dominat, în conducerea politiceĭ externe a regatuluĭ, de o formulă strîmtă: ostilitatea în potriva Rusieĭ, și de un sentiment josnic: lipsa de independență față de rege. Politica sa din afară poartă aceste două stampile, și nicăĭerĭ nu vezĭ licărirea geniuluĭ orĭ a vederilor originale.

Din acest punct de vedere, trebuĭe să recunoaștem că politica din afară a partiduluĭ conservator a fost și maĭ demnă și maĭ înțeleaptă. Conservatoriĭ, de și n'aŭ alterat întru nimic excelența raporturilor noastre cu tripla alianță, s'aŭ ferit însă de acele manifestărĭ cu elanurĭ și cu demonstrațiunĭ zgomotoase; în acelaș timp aŭ evitat să se pronunțe categoric atuncĭ cînd state puternice, precum este Germania, sînt nevoite să menajeze și capra și varza.

D. Sturdza își închipuĭe că toată înțelepcĭunea politică se rezumă în două puncte de program: 1-iŭ, să stea bine cu palatul, 2-lea, să urmeze orbește politica inaugurată de către Ioan Brătianu. D-sa uĭtă însă, că de la 1880 și pînă astă-zĭ a trecut vreme, că *tempora mutantur*, că aproape toate condițiunile politice ale Europeĭ s'aŭ schimbat.

Cînd Ioan Brătianu a inaugurat politica sa simpatică puterilor centrale, Germania era a-tot-puternică, stăpîna continentuluĭ, dictatoarea incontestată. In acelaș timp, tripla alianță forma unica constelație în Europa, era strălucitoare de prestigiŭ și părea fără concurență posibilă. Imprejurul acesteĭ forțe organizată și impunătoare, ce era? Era Franța izolată și convalescentă, era Rusia umilită prin tractatul de la Berlin, era Turcia aproape suprimată în urma războĭuluĭ din 1877, era Anglia înclinînd către puterea cea nouă; ĭar pe planul al doilea, statele cele micĭ, precum Romînia, Bulgaria, Serbia, toate simpatice alianțeĭ întreite. Iată momentul ales de Ioan Brătianu, pentru a împinge Romînia în sfera de influență a Germanieĭ și Austro-Ungarieĭ.

De atuncĭ și pînă astă-zĭ aŭ trecut cîțĭ-va anĭ, ĭar Europa are cu totul alte dizpozițiunĭ. Maĭ întîiŭ, față cu alianța întreită s'a înălțat alianța franco-rusă, a căreĭa putere cu nedrept o disprețuește D. Dimitrie Sturdza. După aceea, micul nostru om de Stat nu trebuĭe să uĭte că înfrîngerile italienilor în Africa aŭ slăbit alianța centrală, Anglia e într'o permanentă neînțelegere cu Germania, Turcia e în termenĭ destul de bunĭ cu Rusia, Bulgaria a schimbat cazaca, ĭar pe noĭ astă-zĭ ne desparte de Austro-Ungaria însemnata chestie națională.

Dacă D. Sturdza ar avea vederile ce-va maĭ agere, ar fi înțeles că nu era acuma momentul oportun să facem demonstrațiunĭ austro-file și să manifestăm simpatiile noastre călduroase pentru o putere care dacă nu se află la declin, este cel puțin, *aux abois*, adică alérgă cu limba scósă după prietenia noastră și a altor state micĭ.

Și, pentru a ne lega soarta și norocul de o putere, care de o sută de anĭ nu face de cît pașĭ înapoĭ, D. Dimitrie Sturdza a făcut scuze, a umilit țara și a trădat Ungurilor pe Romîniĭ de peste munțĭ.

Const. C. Bacalbașa

SATIRA POLITICA

Partidul luĭ Păpurică

Văzînd că țiviliĭ și-aŭ luat nasul la purtare și formează fel de fel de partidurĭ, a hotărît și „*Societatea pensionarilor militarĭ*“ ca să formeze unul. Ast-fel, în urma stăruințelor ex-mitropolituluĭ Ghenadie și a luptelor seculare întreprinse de căpitanul Păpurică, s'a hotărît fundarea *Partiduluĭ Veterinarilor de la 1848.*

Un asemenea partid de-abia se naște la cincĭ-spre-zece secole, de aceea al nostru a ĭeșit în public cu un program în care se proclamă drepturile pensionarilor de a căsca gura la parăzĭ, de a avea bilet de liber-parcurs la tramcar și de a da muștele afară din Cișmegiŭ, cu concursul guvernuluĭ.

Fațĭ cu veleitățile acestuĭ partid, care poate fi numit „Salvatorul“ saŭ „Societatea bărbaților săracĭ cu duhul“, publicul va striga: *Flămînda... codriĭ visează!* orĭ: *Ține te pînză...rule să nu te rupĭ!*

Din programul acestuĭ partid extragem:

„Sîntem contra funcționarizmuluĭ, sîntem contra partidelor carĭ se reazimă pe funcționarĭ, noĭ inaugurăm era liberalizmuluĭ și a democrațieĭ, sprijinită de pensionarĭ!

„Decĭ, sînt primițĭ în această grupare toțĭ militariĭ în retragere, funcționariĭ în retragere, avocațiĭ în retragere, stenografiĭ în retragere, comersanțiĭ în retragere și.... pensionariĭ în retragere.

„In tocmaĭ ca și Christos, prin urmare, vom striga: *Lăsațĭ bacĭelele să vie la mine*“.

Vax.

Serbia și Romînia

Vizita regeluĭ Serbieĭ

Regele Alexandru al Serbieĭ se află de două zile în Romînia.

Vizita pe care regele Serbieĭ o face regeluĭ Carol, cu toate că e învestită cu caracterul cel maĭ oficial, pare însă a nu avea nicĭ o însemnătate politică, de oare-ce regele Serbieĭ vine însoțit numaĭ de ministrul săŭ de războĭŭ, ĭar nu de acel al afacerilor străine, cum se obicĭnuește în lumea diplomatică.

Regele Serbieĭ vine dar la noĭ ca vecin, ĭar nu ca aliat saŭ viitor aliat, după cum se zvonise prin unele gazete străine.

Situația Serbieĭ

Pentru a ne convinge de acest lucru, e destul să aruncăm o privire asupra situațiuneĭ interne și externe a Serbieĭ, cît și asupra roluluĭ pe care îl joacă astă-zĭ Romînia față de marile puterĭ europene.

Intr'adevăr, situațiunea internă a Serbieĭ este astă-zĭ foarte încurcată, luptele partidelor politice extrem de pasionate, ĭar pozițiunea regeluĭ Alexandru cu totul ilegală, căcĭ el domnește în contra legilor țăreĭ sale, și grație numaĭ uneĭ loviturĭ de stat.

Ministerul actual din Serbia nu se bucură de încrederea țăreĭ, care fiind în majoritate radicală, contestă atît regeluĭ Alexandru cît și cabinetuluĭ Novacovicĭ dreptul de a domni în virtutea uneĭ loviturĭ de stat.

Această nenorocită situațiune internă a Serbieĭ, face ca nicĭ un stat european să nu aĭbă încredere în angajamentele internaționale ale guvernanților sîrbĭ și să refuze orĭ-ce propunerĭ de prietenie saŭ alianțe cu regele Alexandru, care nu domnește în Serbia de cît în aparență.

Scopul vizitei

De doĭ anĭ încoace, guvernul sîrb a fost de maĭ multe orĭ, cînd extrem ruso-fil, cînd ruso-fob, sperînd a cîștiga simpatiile, fie ale Rusieĭ, fie ale Austrieĭ.

Atît Rusia cît și Austria aŭ refuzat însă a intra în relațiunĭ maĭ strînse cu regele Serbieĭ în care n'aŭ nicĭ-o încredere.

Romînia, care face parte din tripla alianță,

fiind silită a urma politica ce urmează și aliatele eĭ, nu ar putea dar intra în tratărĭ de alianțe cu un rege, căruia toate cele-l'alte state îĭ refuză încrederea.

Visita regeluĭ Serbieĭ în România, poate fi o încercare din partea acestuĭa, de a interveni prin regele Romînieĭ pentru a fi primit sub protecția tripleĭ alianțe, dar nicĭ de cum ratificarea vre-uneĭ alianțe între România și Serbia.

Val.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din corespondența luĭ *Chițibuș* cu cetitoarele sale)

Ceartă cu Niniche

I

Domnule Chițibuș,

Văd că nu vreĭ să răspunzĭ nimic la *desvinovățirea* mea. Să-țĭ maĭ scriŭ... să nu-țĭ maĭ scriŭ... Eĭ, haĭ pentru cel din urmă.

Dar n'am să maĭ pot. „Laisser trotter ma plume, la bride sur le cou", cum zicea M-me de Sévigné. Nu, trebuie să țin hățurile condeiuluĭ maĭ strînse, ca să nu maĭ scriŭ lucrurĭ carĭ ar putea fi înțeles într'alt fel de alțiĭ.

Și acum ce să-țĭ spun. Am cetit azĭ în jurnal, o scrisoare de la Aluta. Nu știŭ ce zice de *Juvenal*. Aĭ putea să-mĭ spuĭ și mie ce este asta *Juvenal*?

Dar ce maĭ încep eŭ cu întrebările, cînd numaĭ una singură îmĭ tot vine s'o scriŭ: Spune, te-aĭ convins acum că nu e adevărat ceea ce aĭ crezut?

Dacă îmĭ răspunzĭ, atuncĭ continuŭ de a-țĭ scrie; dar nu vroĭ să rămîn în îndoială. Adevărul, orĭ cît de crud ar fi, tot e maĭ bun ca îndoiala.

Aștept,
Niniche.

La aceasta am răspuns:

Niniche, Loco.— *Nu pricep absolut nimica. De ce desminție îmĭ vorbeștĭ? Probabil e o scrisoare rătăcită. Lămurește-mă.*

II

Domnule Chițibuș,

Proverbul zice: „Bate fierul cît e cald". Ce impresie ar putea să-țĭ maĭ facă acum, dacă aș încerca să te maĭ conving că ceea-ce aĭ crezut, nu e adevărat. De sigur că aĭ și uĭtat ce mĭ-aĭ scris rîndul trecut, ce să maĭ încerc să te deslușesc.

E destul să știĭ că-mĭ pare foarte răŭ că n'aĭ primit scrisoarea mea. Aĭ fi văzut că și dacă sînt o fetiță de 18 anĭ, nu sînt așa de naivă, *ca primul care m'a lua în serios* — cum aĭ zis D-ta — să încep... înțelegĭ. Am să-țĭ repet un pasaj din scrisoarea mea din urmă, care aĭ primit-o și la care mĭ-aĭ răspuns. Am zis: *cum aș putea iubi pe un om, cu care n'aș fi vorbit nicĭ-o-dată?* Ce-țĭ dovedește? De sigur contrariul de ce aĭ crezut.

Vezĭ că eŭ nu uĭt ce scriŭ; nu pretind însă de la D-ta acelaș lucru. Cine știe cîte oĭ fi avînd în cap!

Ceea ce te rog să crezĭ, e că n'am nicĭ un *sentiment* pentru nimenĭ. Dacă n'aĭ crede, n'aș maĭ putea continua confesiunile mele, — de sigur dacă maĭ vreĭ să le primeștĭ. Deși nu-maĭ pot fi așa de sincere, țĭ le mărturisesc. Cum aș maĭ putea fi sinceră cu D-ta, care crezĭ fel de fel de lucrurĭ. Dacă găseștĭ de cuviință să publicĭ scrisorile mele, am să do cît să le publicĭ; am să caut să nu maĭ scriŭ *alte lucrurĭ*, carĭ ar putea fi ghicite de mama, că vin de la mine.

Niniche.

16 Oct., 96.

P. S. Răsfoind caietul meŭ de impresiĭ, găsesc, ca prin minune, *Brouillonul* de la scrisoarea rătăcită. Să țĭ-l trimit?

N.

Mă grăbesc să n'o fac pe Niniche să aștepte, șĭ-ĭ răspund:

D-șoareĭ Niniche, Loco.— *Proza ta, chiar cînd eștĭ supărată, o citesc cu plăcere. Te rog dar trimite-mĭ copia scrisoareĭ pierdute.*

III

Domnule,

Dacă îțĭ place să citeștĭ proza mea chiar cînd sînt supărată, nu e un cuvînt ca să-mĭ răspunzĭ numaĭ două, treĭ vorbe la *"Poșta luĭ Chițibuș*, de aceea nu țĭ maĭ trimit nicĭ eŭ copia și nicĭ nu-țĭ maĭ scriŭ nimic.

Spune, așa vreĭ?

Niniche.

18 Oct., 96.

P. S. *O particularitate a caracteruluĭ meŭ:* „mă împac foarte repede" (cînd vreaŭ).

Niniche, puĭule, urmează „particularitățile caracteruluĭ tăŭ". Impacă-te cu mine și trimite-mĭ copia. De sigur că țĭ-a trecut deja mînia.

Chițibuș.

CRONICA

Decorația Capitaleĭ

Faptul că decorațiunea Capitaleĭ, pentru primirea regeluĭ Alexandru al Serbieĭ, nicĭ n'are de a face cu ornamentarea măreață, de pe timpul viziteĭ luĭ Frantz-Iosef, are să-l explice sub-semnatul.

Aŭ fost două părerĭ în această privință. De o parte se susținea planul decorațiuneĭ ca pe timpul împăratuluĭ nemțesc, de altă parte, D. Stoicescu avea un plan sîrbesc.

Era vorba ca stîlpiĭ cu ecusoane de pe stradele principale, să fie îmbrăcațĭ cu șiragurĭ de *ardeĭ verde*, iar ghirlandele carĭ trebuiaŭ să lege stîlpiĭ între dînșiĭ, din distanță în distanță, să fie alcătuite din împletiturĭ de *usturoĭ*, șase banĭ *chiia*, pînă alaltă-erĭ.

De atuncĭ încoace, prețul a crescut aproape întreit.

Culoarea *prăzulie* trebuia să domine în văpsirea prăjinilor cu steagurĭ, a arcurilor de triumf, etc.

Imnul regal se cerea să fie intonat de banda de muzicanțĭ sîrbĭ, carĭ a cîntat astă vară la grădina Paradis, de pe Bulevardul Elisabeta, din următoarele instrumente: cimpoĭul național, fluierul cu peană, tamburaua și *bădgăbum*.

Fiind că planul nu s'a adoptat, ceĭ-l'alțĭ sîrbĭ din guvernul romîn aŭ făcut cum a vrut Melissiano.

Bac.

Condamnațĭ la moarte

PORT-LOUIS, 18 Octombrie.—Ministrul de interne, Rainanoriamantanory și prințul Ratsimananaga, recunoscuțĭ culpabilĭ de răzvrătire, aŭ fost condamnațĭ la moarte de consiliul de războiŭ și executațĭ la Tananariva.

DIN FĂLTICENI

Procesul D-luĭ M. Ghițescu

Astă-zĭ, Joĭ, 17 Octombrie, a venit înaintea Curțeĭ cu jurațĭ procesul de calomnie prin presă intentat D-luĭ M. Ghițescu, avocat din acest oraș, de către D. Serafim Ionescu.

Intr'o corespondență publicată în ziarul *Adevĕrul*, D. Ghițescu a denunțat opiniuneĭ publice pe D. S. Ionescu, revisor școlar, că s'ar fi lăsînd să fie mituit. In sprijinul acesteĭ asertiunĭ, D. Ghițescu aducea faptele că revizorul a luat 100 de leĭ de la un învățător anume Andreescu pentru a-l permuta din comuna Pleșești; că ar fi cerut 400 leĭ de la D-na Safira Uricariŭ, directoarea școaleĭ Froebeliene din Fălticeni, pentru a nu o maĭ persecuta, etc. etc.

Ascultarea martorilor

Inaintea juraților, atît învățătorul Andreescu, D-na S. Uricariŭ cît și preotul V. Pleșoianu aŭ confirmat, în total faptele imputate revizoruluĭ școlar Serafim Ionescu, care se constituise parte civilă în proces pentru suma de 50,000 leĭ și era asistat de D. Gh. Ghițescu, avocat.

Partea civilă.—Rechizitorul

D. Gh. Ghițescu, în pledoaria sa, nu a făcut de cît personalitățĭ la adresa D-luĭ M. Ghițescu, acuzîndu-l că ar fi animat de spirit de răzbunare politică și a terminat insultînd presa în mod nedemn.

Reprezentantul ministeruluĭ public a cerut pur și simplu un verdict de culpabilitate.

Apărarea

D. M. Ghițescu a fost apărat de D. Ștefan Albu, avocat și deputat, care cu multă demnitate și logică a definit în principiŭ calomnia prin presă, punînd chestiunea pe adevăratul eĭ tărîm. D-sa, în fața dovezilor făcute în instanță, a spulberat întreaga acuzație de calomnie și rea-credință adusă clientuluĭ săŭ și a cerut considerarea preseĭ care apără libertățile cetățeneștĭ și aduce societățeĭ serviciĭ reale, denunțînd opiniuneĭ publice și superiorilor pe omeniĭ necinstițĭ.

Această pledoarie a făcut o impresiune din cele maĭ bune în auditoriŭ.

Verdictul

După o scurtă deliberare, jurațiĭ carĭ nu s'aŭ lăsat a fi atrașĭ pe povîrnișul patimilor politice, ținta avocatuluĭ Gh. Ghițescu, întorcîndu-se din camera de chibzuire aŭ dat un verdict negativ și Curtea a achitat pe D. M. Ghițescu.

Verdictul a fost primit cu ovațiunĭ și strigăte de *ura*.

*

Cestiunea e ce face acum D. Poni față de înfierarea dată de justiție revizoruluĭ școlar Serafim Ionescu?

Report.

INFORMAȚIUNI

INTERIOARE

Sosirea regeluĭ Serbieĭ

Invitațiĭ

Erĭ, la orele, 3.45 a sosit în Capitală regele Alexandru I-iŭ al Serbieĭ.

Incă de pe la orele 2.40, a început să sosească la gara de Nord lumea oficială, care luă loc în sala cea mare de așteptare.

Eraŭ prezențĭ în sala de așteptare D-niĭ Aurelian, Nacu și Porumbaru din partea Cameriĭ, D-niĭ Mîrzescu, Crătunescu, etc., din partea Senatuluĭ. Alăturĭ de reprezintanțiĭ Corpurilor Legiuitoare se află membriĭ Curțeĭ de Casație în frunte cu D-niĭ Schina și Mandrea; apoĭ Episcopul Partenie cu doĭ arhiereĭ; generaliĭ Băicoianu, Pastia, Candiano-Popescu, Argintoianu, Barozzi; Consiliul comunal în frunte cu D. Robescu, etc.

Incidentul Fleva

D. Fleva, voind și D-sa să intre în sala de așteptare, fu oprit la ușă de către un servitor care îĭ cerea biletul de invitație. D. Fleva care nu era în frac, cĭ în haĭne simple, cu o pălărie moale pe cap, răspunde că e fost ministru de interne și membru al parlamentuluĭ romîn. Servitorul oprește însă pe D. Fleva să intre, sub motivul că nu pot intra de cît persoane special invitate și în ținută de rigoare.

D. Fleva se retrage atuncĭ.

Sosirea regeluĭ Carol

La orele 3 sosește regele în uniformă de colonel sîrb de infanterie, prințul Ferdinand în uniformă de colonel de roșiorĭ, amîndoĭ cu cordonul sîrb *Vulturul alb*. In urma regeluĭ vin miniștriĭ și Doamna Cristicĭ, soția ministruluĭ sîrb la Bucureștĭ. Doamna Cristicĭ ținea un buchet mare de trandafirĭ.

Regele trece în revistă compania de geniŭ care se afla înșirată pe peronul gărei pentru a face onorurile militare.

Sosirea oaspeluĭ

La orele 3.20, tunurile anunță sosirea trenuluĭ regal sîrbesc. Muzica intonează imnul sîrb și trenul oprindu-se, regele Serbieĭ Alexandru I-iŭ, în uniforma de general de cavalerie sîrb, cu cordonul „*Steaua Romînieĭ*" pe piept, se scoboară din tren și e salutat de regele Carol, care îĭ strînge cu multă răceală mîna și apoĭ îl prezintă prințuluĭ Ferdinand cu care regele Serbieĭ se salută în mod călduros.

Prezintările

Regele Alexandru, după ce prezintă pe generalul Franasovicĭ, ministrul de războiŭ sîrb, trece în revistă compania de geniŭ care dă onorurile militare.

După revistă, regele Carol prezintă regeluĭ Alexandru pe miniștriĭ și generaliĭ romînĭ, cum și pe D-niĭ Calmadora și Paul Stătescu. Regele Serbieĭ se întreține cu fie-care din aceste persoane, dar în special cu D. Paul Stătescu, căcĭ în Serbia prefectul de poliție joacă un rol foarte important.

Doamna Cristicĭ prezintă un buchet de florĭ regeluĭ Alexandru.

Suita regeluĭ

Regele Serbieĭ a venit acompaniat de ministrul săŭ de războiŭ, generalul Franasovicĭ, de doĭ coloneĭ aghiotanțĭ și de ministrul sîrb în Bucureștĭ, D-nul Cristicĭ.

Din partea Romînieĭ, aŭ venit cu regele Serbieĭ, D-niĭ general Budișteanu, Beller, Stoiloff și D-nul Papiniu, ministrul Romînieĭ la Belgrad.

Plecarea

In dată după prezintarea Corpurilor Legiuitoare, a primaruluĭ Capitaleĭ și a membrilor Curțeĭ de casație, regele Serbieĭ s'a urcat într'o trăsură *à la Daumont*, cu patru caĭ, luînd loc în dreapta. Regele Carol se așeză în stînga, iar prințul Ferdinand în față.

In tot timpul, muzica intona imnul sîrbesc.

Trăsura regală se pune în mișcare, în timp ce cele-l'alte persoane caută să-șĭ ocupe loc în cele-l'alte trăsurĭ, carĭ vor forma cortegiul regal.

Cortegiul

Ast-fel imediat după trăsura regală, vine trăsura în care se află generalul Franasovicĭ, ministrul de războiŭ al Serbieĭ, cu ministrul de războiŭ romîn, general Budișteanu.

In a doua trăsură se află generalul Vlădescu, adjutantul general al regeluĭ, cu locot.-colonel Solarovicĭ, adjutantul general al regeluĭ Alexandru.

In a treia trăsură, generalul Stoilow cu maiorul Rașicĭ, în a patra D. M. Milicevicĭ, secretarul regeluĭ Alexandru, cu colonelul Beller, iar într'a cincea Dr. Iovanovicĭ și căpitanul Miscovicĭ.

Un escadron de jandarmĭ încheie cortegiul regal, care, ast-fel format, parcurge calea Griviței, în uralele soldaților și ale copiilor de școală.

Spre palat

In fața școaleĭ de artilerie, eleviĭ prezintă săbiile, iar regele Alexandru salută.

Cortegiul trece apoĭ în calea Victorieĭ, pe cînd gorniștiĭ de la fie-ce regiment sună semnalul.

Cortegiul se oprește la palat, unde descinde regele cu întreaga sa suită.

O companie din reg. 6 Mihaĭ-Viteazul, cu steag și muzică în frunte, dă onorurile militare, iar muzica intonează imnul sîrbesc, pe cînd stindardul sîrbesc e arborat pe aripa dreaptă a palatuluĭ unde locuiește regele Alexandru.

Recepțiunea la palat

In fața palatuluĭ e îngrămădită o mare mulțime de lume.

Pînă la orele 5, sosesc trăsurile cu membriĭ corpuluĭ diplomatic, pe care regele Alexandru îĭ primește la palat.

La legațiunea sîrbească

La orele 5 și jum., regele Alexandru, însoțit de generalul Franasovicĭ, iese din palat și pleacă la legațiunea sîrbească trecînd pe strada Dreaptă.

O mare mulțime îl salută pînă la legațiune.

Aci regele Alexandru e primit pe D. Cristicĭ, ministrul plenipotențiar în Bucureștĭ. Suveranul se întreține cu personalul legațiuneĭ și cu maĭ multe persoane de distincție, iar la orele 6 și jum. se întoarce la palat.

Iluminația

La orele 7, regele Alexandru împreună cu suita sa ia parte la prînzul oferit de rege în onoarea sa.

Orașul e iluminat.

Pe la ferestrele și edificiile particulare sînt atîrnate lampioane venețiane.

Pe stradă lumea ca la... iluminațiĭ.

La 3 și jum. sosesc muzicile garnizoaneĭ din Bucureștĭ, iar la 9 ore are loc retragerea cu torțe.

Liberalul Gălățean, organul D luĭ C. Malaxa, primarul revocat al Galaților, publică următoarele în numărul săŭ de erĭ:

«Interimariĭ noștri carĭ aŭ adus pe capul comuneĭ un proces de un milion, și al căruĭ termen e sorocit la 27 Noembrie, la tribunalul de Covurluĭ, proiectează a face una și maĭ boacană acum.

«Nu le ajunge un milion.

«Aseară s'aŭ adunat la senatorul Fulger și **aŭ hotărît rezilierea contractuluĭ de iluminat cu Georgi.**

«Dăm alarma asupra acestuĭ fapt.

«El este nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puțin, de cît **creiarea uneĭ noĭ afacerĭ Eliade.**

«Afară de aceasta, cum vor să rezilieze contractul cînd:

«Lumina electrică nu este executată.

«Tramvaĭul electric de asemenea.

«Concesionarul de sigur nu așteaptă maĭ bine de cît așa, pentru ca apoĭ **pe lîngă procesul de un milion, să intenteze altul de cîte-va milioane.**

Cum se vede, Galațiĭ ne rezervă încă multe surprinderĭ.

S'aŭ început tratative între membriĭ fostuluĭ comitet central al Ligeĭ Culturale și membriĭ actualuluĭ comitet central, pentru o împăcare.

Propunerea de împăcare a fost făcută de către membriĭ fostuluĭ comitet.

E de mirat decĭ, că *Voința Națională* de aseară, în loc să ajute la aplanarea conflictuluĭ pe care congresul Ligeĭ îl transase dînd o palmă fostuluĭ comitet, se apucă să redeștepte urile de maĭ nainte și să vorbească de un comitet care nu maĭ există de mult și de o dizidență care este adevărata reprezentantă a congresuluĭ.

Aseară, pe la orele 6 și jum., o cabrioletă a lovit și răsturnat, în dreptul Clubuluĭ liberal, pe D. V. Ștefănescu, deputat de Severin.

Din fericire, D. Ștefănescu a rămas numaĭ cu sperietura.

Sinodul va ține ședință Luneа viitoare.

D. Emanoil A. Marinescu a fost numit administrator al Credituluĭ Agricol din jud. Iașĭ, în locul D-luĭ Crăciun.

Ancheta în privința afacereĭ căpitan Opran-Pascu, s'a terminat.

S'a constatat vinovăția căpitanuluĭ Opran.

D'ALE ARMATEI

Marțĭ, 22 Octombrie, D. general Arion, comandantul corpuluĭ II de armată, va face o inspecție tuturor ofițerilor de rezervă cu sediul în Bucureștĭ.

EDIȚIA III

Alegerile în Ungaria

BUDAPESTA, 18 Octombrie.—Iată rezultatul total al alegerilor Reichstaguluĭ: 266 liberalĭ, 37 aĭ partiduluĭ național, 10 neutrĭ, 48 aĭ grupuluĭ Kossuth, 6 aĭ fracțiuneĭ Ugron, 21 aĭ partiduluĭ poporuluĭ, 7 balotage și două alegerĭ suplimentare. Liberaliĭ aŭ cîștigat net 62 de districte.

Căsătoria regeluĭ Serbieĭ

Am spus erĭ că unele rude ale regeluĭ Alexandru stăruiesc ca acesta să ia în căsătorie pe o Domnișoară din înalta societate bucureșteană, nepoata unuĭ fost Domn al Munteniеĭ.

Acuma putem să maĭ dăm și următoarele amănunte:

Părințiĭ regeluĭ Alexandru, atît regele Milan cît și maĭ ales regina Natalia, se opun la această căsătorie.

Eĭ ar voi ca fiul lor să ia în căsătorie pe o fată dintr'una din familiile domnitoare din Europa.

Se spune însă, că regele Alexandru ar înclina mult spre părerea rudelor sale din Bucureștĭ.

*

Cu ocazia viziteĭ sale în Bucureștĭ, **se proiectase chiar, ca după ce regele Alexandru va părăsi Sinaia, să se întoarcă incognito la Bucureștĭ și să plece la o moșie din apropiere a uneĭ rude, unde era să fie invitată maĭ multă lume și D-șoara destinată a-ĭ fi soție.**

Nu știm dacă această petrecere va maĭ avea loc; se spune că s'ar fi renunțat la ea, din maĭ multe motive.

*

In cercurile politice înalte se vorbește iarăș că regele Carol ar voi să însoare pe regele Alexandru cu fica prințuluĭ Leopold al Bavarieĭ și a prințeseĭ Ghizela, fica împăratuluĭ Austrieĭ.

Această căsătorie ar avea scopul de a atrage și maĭ mult Serbia în politica tripleĭ alianțe.

R.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL»

65

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

La ducesa de Miraflorès

XIII

Grămădit într'un colț al camereĭ, cu ochiĭ cît pumnul, cuprins de un tremur cumplit, se vedea că un singur lucru îl preocupă:

Spectrul de care căuta să se apere!...

Acesta dispăru tot pe ușa prin care intrase.

Atuncĭ Lafont, revenindu-șĭ în fire, se repezi la ușă și voi s'o deschiză... La nevoie s'o spargă.

Ușa însă, era solidă și rezista la toate încercările.

Nebun, se repezi în grădină și se întoarse tot ca un nebun în salon.

Masa se isprăvise, toate fețele eraŭ descoperite.

— Unde-ĭ prințul de Monte-Léone? întrebă doctorul pe cunoscuțĭ.

— E cu ducesa de Miraflorès pe care n'a părăsit-o toată seara, i se răspunse.

— Și pe ducesă unde o pot găsi?

— In salonul vecin.

Se năpusti prin mulțime și ajunse la Imaculata.

Nu-l amăgiseră.

Christoval era împreună cu soră-sa.

Dar lucru ciudat, el era cavalerul de Casa-Roșie, pe cînd toată vremea, intimiĭ caseĭ crezuseră că recunosc pe Martin Fontenay în costumul amantuluĭ regineĭ.

Lafont era prea preocupat ca să poată cerceta misterul în minutul acela, dacă era vre-un mister.

— Eștĭ sigur că Monte Léone s'a părăsit pe ducesa acum cîte-va minute? întrebă pe de Graves, pe care îl zărise la cîțĭ va pașĭ.

Gîndește-te bine, căcĭ întrebarea mea are o deosebită importanță.

— N'am de ce să mă gîndesc, răspunse bărbatul Franciscеĭ Berthier; întîmplarea a făcut că de la masă să mă aflu mereŭ lîngă grupul acesta și prințul nicĭ nu s'a mișcat de acĭ, te asigur.

Doctorul, încrețindu-șĭ fruntea, răspunse:

— Asta răstoarnă toate presupunerile mele!...

— Care?

— Iți voiŭ spune maĭ tîrziŭ... Nu te teme c'o să aflĭ prea tîrziŭ.

Incepuseră acuma să plece invitațiĭ.

Sylvia voia să plece și ea.

Louis ne fiind nicăirĭ, de Graves propuse mătușeĭ sale s'o însoțească împreună cu Francisca și Maxime.

De alt-fel, nu se preocupară de loc de lipsa luĭ Berthier; adesea pleca de la baluri singur, lăsîndu-șĭ familia să se descurce cum o putea.

Dar Lafont, care știa bine unde să-l găsească și care voia să înlăture vre-un scandal, se furișă din noŭ în grădină, îndreptîndu-se spre pavilion.

Louis nu-șĭ venise încă în simțirĭ.

Puțină apă rece pe obraz și treaba se făcu.

— Ah! Dumnezeule!.. exclamă Berthier, ce mi s'a întîmplat oare?..

Lafont, care nu voia să-ĭ dea nicĭ o explicație și care se temea strașnic de slăbiciunea creieruluĭ săŭ, îĭ răspunse numaĭ de cît:

— Vecĭnic eștĭ așa... Aĭ băut ca un burete toată noaptea și pe urmă aĭ început să sforĭĭ ca o orgă pe divanul ăsta, unde abia te-am putut culca.

Cel puțin te-aĭ trezit?.. Poțĭ să te țiĭ pe picioare, ca să plecăm?

— Cred. Dar stafia aia... Lafont! Aĭ văzut-o bine și D-ta?

— Ce stafie?

Dințiĭ luĭ Louis clănțăniră.

— Mihaĭ!... bolborosi, învinețindu-se.

Medicul ridică din umerĭ.

Trebuia să-l liniștească cu orĭ-ce preț pe Louis, ca să poată înlătura nebunia.

— Afară de mine, spuse doctorul, n'a maĭ venit nimenĭ acĭ, de cînd aĭ intrat.

Nu te-am părăsit de loc, te încredințez— zise cu nepăsarea luĭ fenomenală.

Stafiile ce-țĭ închipuieștĭ că aĭ văzut, sînt produsul absentuluĭ și a șampanieĭ ce aĭ băut.

— Serios?

— Cum îțĭ spun eŭ.

Și dacă n'o s'o maĭ rărеștĭ, o să daĭ de dracul maĭ tîrziŭ.

Aide, scoală căcĭ trebuie să plecăm!...

Louis, împleticindu-se, porni după Lafont și ajunseră în vestiar.

— Baroneasa Berthier a plecat, îĭ spuseră servitoriĭ, dar D. de Graves care o însoția, a lăsat trăsura pentru Domnul baron...

Louis se urcă și plecă pe o parte, pe cînd Lafont se ducea pe altă parte.

Acesta, foarte preocupat, îșĭ zicea:

— Oare să se fi întors Mihaĭ Berthier?...

Eŭ, maĭ bine de cît orĭ cine, știŭ că n'a murit!..

Am crezut un moment, că recunosc vocea luĭ Monte Léone.

In adevăr, se poate ca prințul să ne fi jucat comedia asta...

Dar în ce scop?

Iată ceea ce nu pot să știŭ...

De alt-fel, nicĭ el nu e, de oare-ce n'a părăsit pe ducesă!... Și apoĭ nu poate să fie așa de alb ca stafia aceea!...

Atuncĭ, Mihaĭ Berthier e în Franța?

Era în noaptea asta la ducesă... Lucrul e evident.

Cunoscut și invitat de dînsa?...

Iar nu cred. Cu toate astea, ar fi lucrul cel maĭ grav, și ca să aflu trebuie să-mĭ aplic toată inteligența, toată luciditatea...

Pe cînd trăsurile duceaŭ în direcțiunĭ opuse pe ceĭ doĭ mizerabilĭ, Imaculata primia felicitările și mulțumirile amicilor celor maĭ intimĭ, carĭ nu voiseră să plece englezește.

Familiile Nollet și de Premésnil eraŭ printre aceștia.

Noretta, cu fața descoperită, mulțumia și ea călduros gazdeĭ, căcĭ o adora pe ducesă, care pe timpul convalescențeĭ luĭ Maurice, fusese atît de bună pentru dînsa.

După o ultimă strîngere de mînă, baroneasa, fiică-sa și Noretta, părăsiră pe ducesa de Miraflorès, îndreptîndu-se spre vestiar, ca să-șĭ ia șalurile și manteletele.

— Mamă, zise de-odată D-na de Premésnil, către baroneasa Nollet, vreĭ s'o ducĭ acasă pe D-șoara Noretta, saŭ vreĭ s'o duc eŭ?

— De astă-dată, răspunse baroneasa, mama eĭ mĭ-a încredințat-o mie, de aceea trebuie s'o duc eŭ.

— Nu-ĭ nevoie, D-nă, răspunse fata; mama mĭ-a trimis un cupeŭ, tocmaĭ ca să vă scutească de această osteneală, saŭ ca să mă pot duce acasă, dacă m'aș fi simțit indispusă în timpul sérateĭ.

Cavalerul de Casa Roșie și Rapin 1830 soseaŭ, pe cînd fata rostea ultimile vorbe.

D-na Nollet răspunse:

— Știŭ că mama D-tale e foarte delicată, scumpă copilă. Totuși sînt orele 4 și ca să te las singură să cutreierĭ Parisul, la ora asta, însoțită numaĭ de un vizitiŭ, pe care poate nicĭ nu-l cunoștĭ, asta nu-mĭ place. Trăsura D-tale ne va urma și te veĭ urca cu mine; așa e maĭ bine.

(Va urma)

Tripotagiĭ guvernamentale

Incă nu s'a sfirşit chestia nenorociţilor profesorĭ din Macedonia pe carĭ guvernul îĭ ţine pe drumurĭ de atîtea lunĭ.

Luna aceasta, miniştriĭ aŭ discutat mult ce este de făcut cu aceştĭ profesorĭ, dar guvernul nu a ieşit din cuvîntul luĭ Mărgărit.

Dar să povestim ultimele tripotagiĭ ale guvernuluĭ în această chestie, pentru ca fie-care să se convingă cît de meschinĭ, de strîmţĭ la minte şi micĭ la suflet sînt aceĭ carĭ ne guvernă azĭ.

Prima consfătuire

Sînt treĭ săptămînĭ de cînd D. Cantacuzino, ministrul de finanţe, a chemat la D-sa pe D-niĭ St. Mihăileanu, profesor din Bucureştĭ, şi pe D-niĭ Lăzărescu, Lecanta şi Otto, profesorĭ din Macedonia, cu carĭ s'a înţeles asupra afacereĭ profesorilor din Macedonia, neplătiţĭ de Apostol Mărgărit.

D. Cantacuzino şi-a luat angajamentul să stăruie ca eĭ să fie plătiţĭ.

Consiliul de miniştri

Peste treĭ zile s'a discutat această chestiune în consiliul de miniştri şi după lungĭ dezbaterĭ s'a decis ca ministerul să plătească lefurile profesorilor din Macedonia.

Cel puţin ast-fel trebuia să se comunice delegaţilor lor.

Vom vedea maĭ la urmă ce eraŭ toate aceste convorbirĭ ale miniştrilor cu delegaţiĭ profesorilor macedonenĭ şi de ce se ocupaŭ miniştriĭ de *soarta lor*.

Iarăş D. Cantacuzino

A doua zi după consiliul de miniştri de care vorbim maĭ sus, D. G. Cantacuzino a chemat din noŭ pe D. Otto şi I-a spus că consiliul de miniştri, după stăruinţele D-sale, a decis să se plătească profesorilor macedonenĭ baniĭ pe carĭ aŭ să-ĭ ia. D-sa a şi dat D-luĭ Otto o scrisoare către D. P. Poni în această privinţă.

La D. Poni

D. Otto, profesorul macedonean, s'a dus imediat la D. Poni, care imediat ce a cetit scrisoarea D-luĭ Cantacuzino, s'a adresat profesoruluĭ macedonean:

— Eŭ am avut în tot-d'a-una o deosebită bună voinţă pentru D-voastră. Am fost de la început de părere să fiţĭ plătiţĭ. Acum vă rog să vă duceţĭ la D. Lascar, directorul învăţămîntuluĭ secundar, şi să vă regulaţĭ socotelile.

La D. Lascar

Se înţelege că oameniĭ aceştia, carĭ aşteptaŭ de lunĭ întregĭ să li se dea baniĭ, s'aŭ dus imediat la D. Lascar.

Acolo aŭ depus o listă cu numele tuturor profesorilor neplătiţĭ de Mărgărit şi cu sumele ce avea să-ĭ ia fie-care.

D. Lascar le-a cerut să treacă peste cîte-va zile, căcĭ D-sa trebuia să controleze lista depusă, cu actele pe carĭ le avea la minister.

Aŭ trecut de atuncĭ două săptămînĭ profesoriĭ interesaţĭ să afle rezultatul aŭ trecut de maĭ multe orĭ pe la D. Lascar, dar nu se maĭ făcea nimic în chestia lor.

Iarăş la D. Poni

Atuncĭ D. Cosmescu, profesor la gimnaziul din Bitolia, s'a dus la D. Poni şi i-a spus:

— D-le ministru, pînă acum tot nu mi s'a dat nicĭ un rezultat. Dv. ştiţĭ că noĭ sîntem oamenĭ săracĭ şi aşteptăm deja de maĭ multe lunĭ sei.

Atuncĭ D. Poni s'a dat pe faţă. D-sa, care spusese la prima întîlnire că a fost în tot-d'a-una de părere să li se plătească acestor profesorĭ neplătiţĭ de Mărgărit, a răspuns D-luĭ Cosmescu:

— Am voit să aranjez lucrurile, dar Dv. continuaţĭ a mă înjura prin ziarele D-voastre. Aţĭ voit războiŭ, războiŭ să fie.

— D-le ministru, noĭ nu vă înjurăm, niciunul din noĭ n'a fost pe la ziare, dar cum putem noĭ să împiedecăm ziarele să scrie ce vor?

— In sfîrşit, eŭ nu pot să vă plătesc, dacă nu luaţĭ calea cea bună. A fost vorba să vă regulaţĭ poziţia.

— Cum să ne regulăm poziţia? Noĭ am lucrat pînă acum, aşa cum am crezut că e în interesul naţiuneĭ noastre. Dar se vede că ne-am înşelat, de oare-ce D-voastră credeţĭ alt-fel. De aceea vă rugăm să ne indicaţĭ D-voastră, de acĭ înainte, drumul.

— Nu am să vă indic eŭ nimic. Aţĭ fost instigaţĭ de consulul de la Bitolia.

— Na, D-le ministru, consulul n'a făcut de cît să urmeze curentul general, căcĭ toată lumea e în contra luĭ Mărgărit.

— Turcia se găseşte acum într'o poziţie grea şi avem nevoie de unire acolo. Duceţi-vă şi vă înţelegeţĭ cu Mărgărit, căcĭ alt-fel nu vă pot da baniĭ.

— Nu ne aşteptam, D-le ministru, ca să ni se facă de la minister chiar, nişte propunerĭ ademenitoare.

Şi D. Cosmescu a plecat.

Care a fost scopul

Faţă cu această purtare încalificabilă a miniştrilor e natural să ne întrebăm care a fost scopul tutulor acestor convorbirĭ şi intervenirĭ? Răspunsul e uşor.

Mărgărit voia să închidă şcoalele Eforieĭ şi neputînd s'o facă pe altă cale, s'a încercat să le lase fără profesorĭ. Mijlocul era ingenios, dar n'a reuşit.

Miniştriĭ n'aŭ fost, spre ruşinea lor, de cît uneltele luĭ Apostol Mărgărit.

Toate convorbirile lor cu profesoriĭ Macedonenĭ nu aveaŭ alt scop de cît să ademenească pe profesorĭ, ca faţă cu promisiunea guvernuluĭ nostru că le va plăti lefurile din trecut şi îĭ va angaja la şcoalele Statuluĭ, eĭ să refuze angajamentele la şcoalele Eforiilor şi ast-fel Eforia să fie nevoită să-şĭ închidă şcoalele.

Tripotagiŭ nedemn pentru un guvern.

D.

DOSARUL ZILEI

O crimă s'a săvîrşit săptămîna aceasta în comuna Buda-Rafaila din jud. Vasluĭ.

Gheorghe Niculiţa, un hoţ recunoscut, a fost ucis cu un par, de către Dumitru Neculaĭ al Arădoaieĭ.

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Vizita regeluĭ Serbieĭ la D. Alecu Catargiu

Aseară, pe la orele zece, s'a isprăvit prînzul dat în onoarea regeluĭ Alexandru. N'a luat parte de cît casa regală, miniştriĭ actualĭ şi cîţĭ-va din ofiţeriĭ superiorĭ. Nicĭ un ministru plenipotenţiar nu a fost invitat.

După prînz, principele Ferdinand a plecat la palatul de la Cotrocenĭ, iar regele Serbieĭ, împreună cu D. Calinderu, aŭ plecat în două trăsurĭ închise de ale Curţeĭ ca să viziteze pe D. Alecu Catargiu, ruda D-sale.

Misterul

Această vizită a fost înconjurată de cel maĭ mare mister. Poliţia postată d'inaintea palatuluĭ spunea tutulor că regele s'a culcat, iar că cele două trăsurĭ închise carĭ eşiseră, duc suita regeluĭ la ambasada sîrbă, unde va petrece noaptea. Pentru a face să se creadă aceasta, s'aŭ lăsat luminate lampele de gaz de pe calea Dorobanţilor, pe unde apucaseră cele două trăsurĭ. Ele însă, din calea Dorobanţilor, aŭ trecut în strada Primăvereĭ şi de acĭ în strada Biserica-Amzeĭ, unde locuieşte D. Alecu Catargiu. Strada este aproape neluminată; e barată cu şirurĭ de sergenţĭ şi dintr'o parte şi dintr'alta, aşa că trăsurile nu pot trece.

Paza

La poarta fostuluĭ ministru de la Petersburg, staţionează cele două trăsurĭ ale Curţeĭ şi alte vre-o zece trăsurĭ particulare. Intr'un cupeŭ zărim figura îngrijată a D-luĭ prefect de poliţie Paul Stătescu. Strada este păzită de D-niĭ Oinescu şi Vasiliu, inspectorĭ de poliţie, de maiorul Bolintineanu, comandantul gardiştilor, şi de doĭ sub-comisarĭ.

Etajul de sus al caselor este splendid luminat şi ferestrele eraŭ cu storurile trase.

Oaspeţii

La această vizită intimă aŭ fost de faţă: D-niĭ Lascar Catargiu şi D-na, D-na principesa Elena Catargiu cu D-rele, D-niĭ Henry şi Paul Catargi, generalul Catargiu, D-niĭ Alexandru Filipescu, Nicu Filipescu, general Manu, Alexandru Lahovary, maior Lămotescu şi alţiĭ.

Plecarea

Vizita regeluĭ a ţinut pînă la ora 1, cînd lumea a început să se împrăştie. D. Lascar Catargiu a plecat maĭ de vreme, pe la orele 12, precum şi D. Filipescu.

Regele Alexandru era în frac şi fără decoraţiĭ. La eşire, toată lumea l-a condus pînă la trăsură. Regele a plecat apoĭ la palat. Pe la orele 12, maĭ înainte de plecarea regeluĭ Alexandru, toţĭ gardiştiĭ se retrăseseră de pe strade.

Indiscret.

Se comentează foarte mult faptul că atît la gară cît şi la prînzul regal ce s'a dat aseară la palat, n'a luat parte nicĭ un membru al corpuluĭ diplomatic. Maĭ cu seamă la prînz, afară de miniştri, regĭ şi cîţĭ-va ofiţerĭ generalĭ, n'a fost nimenĭ.

Regele a semnat decretul prin care se deschide pe seama ministeruluĭ de războiŭ, un credit extra-ordinar de 17,500 leĭ, necesar pentru înfiinţarea etuvelor de dezinfectare, în garnizoanele T.-Severin, Piteştĭ, Buzăŭ, Botoşanĭ şi Tulcea.

Consiliul comunal al Capitaleĭ va fi convocat în sesiune extra-ordinară pentru Vinerĭ, 25 Octombrie.

Aseară, cînd musicile veneaŭ la palat, pentru a se face retragerea, din cauza neroziei şi brutalităţeĭ poliţieĭ şi jandarmilor s'a întîmplat o învălmăşeală care, mulţumită uneĭ întîmplărĭ, n'a dat loc la accidente cu totul grave.

Mulţimea care staţiona în faţa palatuluĭ pentru a vedea retragerea, în timpul cînd musicile şi soldaţiĭ înaintaŭ spre palat, a început a fi îmbrîncită cu puterea de gardiştĭ şi jandarmiĭ pedeştri şi împinsă cu forţa spre fondaţiunea Carol.

In această îmbrînceală, o mulţime de persoane aŭ fost trîntite jos şi călcate în picioare.

Era un ţipăt oribil. Maĭ multe femeĭ aŭ fost aproape strivite, altele aŭ leşinat.

Şi pe cînd lumea ţipa şi se călcaŭ uniĭ pe alţiĭ, jandarmiĭ trăgeaŭ la ghionturĭ în mulţime, ca nişte sălbaticĭ.

Preţul cerealelor a început iarăş să scadă în porturile noastre.

Vagonul de grîŭ, care se urcase zilele din urmă pînă la 1750 leĭ, de două zile, se vinde cu 1200 leĭ.

Prin cercurile guvernamentale se discută cu un viŭ interes vizita neaşteptată pe care regele Serbieĭ a făcut-o astă-noapte D-luĭ Alexandru Catargiu.

D. Sturdza în deosebĭ e foarte nemulţumit, de oare-ce la această vizită aŭ luat parte şi persoane streine de familie, ca D-niĭ general Manu, Alex. Lahovari, Nicu Filipescu, etc.

Guvernul ar fi voit să evite cu desăvîrşire o întîlnire a regeluĭ Serbieĭ cu foştiĭ miniştri conservatorĭ.

Pînă şi D. Stolojan îşĭ trimesese pe şeful săŭ de cabinet, tînărul Giani, ca să vadă ce anume persoane dintre foştiĭ miniştri se aflaŭ de faţă la această vizită.

D. Nicorescu, preşedintele comisiuneĭ interimare din Galaţĭ, în urma atitudineĭ violente pe care a luat-o Malaxa faţă de eĭ şi de guvern, a cerut D-luĭ Stolojan să trimeată un inspector financiar care să controleze întreaga gestiune a fostuluĭ primar. De asemenĭ a cerut o comisiune, care să examineze toate lucrările pe care Malaxa le-a executat în regie.

D. Păunescu, avocatul comuneĭ Galaţĭ şi amicul devotat al luĭ Malaxa, a fost revocat de comisiunea interimară din Galaţĭ, numind în locul D-sale pe D. I. Mogoĭ.

Concursul pentru ocuparea catedreĭ vacante de drept civil de la Universitatea din Bucureştĭ, se va ţine, în ziua de 15 Martie 1897.

Erĭ, Vinerĭ, a încetat din viaţă Iuliu A. Ipcar, administratorul ziaruluĭ *Constituţionalul*.

Maĭ multe persoane din Bucureştĭ şi Giurgiŭ plecînd pe bordul vaporuluĭ *Joseph*, proprietatea D-luĭ I. Löbl din Brăila, aŭ ieşit la Rusciuk în întîmpinarea regeluĭ Alexandru al Serbieĭ, la sosirea sa în România.

Vaporul *Joseph*, foarte frumos împodobit pentru această ocazie, a însoţit vaporul *Orientul* pe care se afla regele Alexandru, pînă la Smîrda. Persoanele carĭ se aflaŭ pe bord, aŭ aclamat în tot parcursul pe regele Serbieĭ, care a mulţumit de maĭ multe orĭ pentru această manifestaţie.

Regele Alexandru al Serbieĭ a fost invitat atît de D-niĭ Lascar şi Alexandru Catargiu, cît şi de prinţesa Elena Catargiu la Domnia-lor.

Regele Serbieĭ a răspuns D-luĭ Lascar Catargiu, printr'o scrisoare trimisă de la palat, că fiind poftit maĭ întîĭ de D. Alex. Catargiu, îl roagă să vină şi D-sa acolo ca să se poată vedea.

O scrisoare identică a trimis regele Alexandru şi D-neĭ Elena Catargiu.

Vizita lungă pe care regele Alexandru a făcut-o, stînd pînă la ora 1 din noapte la D. Al. Catargiu, îngrijise oare-cum pe guvern, căcĭ la intervale foarte scurte, sosea cîte o trăsură cu un agent, pentru a se încredinţa dacă a plecat saŭ nu.

Musicile aŭ cîntat aseară în curtea palatuluĭ imnul sîrbesc, apoĭ imnul romînesc, un marş triumfal şi apoĭ rugăciunea, după carĭ s'aŭ retras.

Regele Alexandru a ascultat de pe balcon, cu capul descoperit, toate aceste cîntece.

Regele Serbieĭ în Capitală

Sîmbătă, pe Bulevardul Elisabeta.

Incă de dimineaţă, sergenţiĭ de poliţie, în mare ţinută, sînt postaţĭ la distanţă de cincĭ paşĭ unul de altul, pe ambele laturĭ ale şoseleĭ, pe Bulevardul Elisabeta de la întretăierea cu calea Victorieĭ pînă spre Cotrocenĭ.

Circulaţia trăsurilor şi a tramcarelor e oprită, iar pe pavaj s'a aşternut nisip.

Calmul obicinuit domneşte în tot lungul largului Bulevard şi nicĭ un trecător maĭ mult de cît în toate zilele de peste an.

Pe calea Victorieĭ

Grăbiţĭ, pe la 9 ore, sergenţiĭ de poliţie întind frînghiĭ lungĭ d'asupra bordureĭ trotuarelor de pe ambele laturĭ ale caleĭ Victorieĭ, ca să stăvilească năvălirea publiculuĭ care nu se grăbeşte de loc să se adune.

Pe la răspîntiĭ, numaĭ curioşiĭ se grămădesc, împiedecînd trecerea, pe cînd copiiĭ de prin prăvăliĭ îşĭ fac de joacă, trecînd pe sub frînghiile poliţieĭ, înainte şi îndărăt.

Trecerea cortegiuluĭ regal

La orele nouă şi două-zecĭ şi cincĭ de minute, se aud semnale carĭ vestesc porairea suveranilor de la palat.

La 9 şi jumătate, regele Carol şi regele Serbieĭ, aşezîndu-se într'o trăsură cu doĭ caĭ, pleacă din palat, precedaţĭ numaĭ de prefectul poliţieĭ, D. Paul Stătescu, care stă în picioare, în trăsură, la spatele birjaruluĭ.

Trăsura regală apucă pe calea Victorieĭ spre Dîmboviţa, trece în trapul mare al cailor.

Trăsura regală e urmată imediat de aceea în care se află D. general Franasovicĭ, ministrul de războiŭ al Serbieĭ, însoţit de D. general Budişteanu, ministrul de războiŭ al Romînieĭ. In a treia trăsură se află D-niĭ general Vlădescu, adjutantul general al regeluĭ Carol, cu locot.-colonel Solarovicĭ, adjutantul general al regeluĭ Serbieĭ.

Cortegiul e încheiat de alte două trăsurĭ cu persoane din suita suveranilor.

O lipsă de entuziasm maĭ completă, rare orĭ s'a putut vedea la parăzĭ de asemenea natură.

Nicĭ un strigăt de „ura", dar absolut nicĭ unul. Din cînd în cînd, cîte unul dintre privitorĭ salută ridicîndu-şĭ pălăria.

La Arsenal

Cortegiul ajunge la Arsenalul armateĭ, situat în strada 13 Septembrie şi suveraniĭ intră pe poarta principală care dă în această stradă.

Acolo sînt primiţĭ de către personalul militar şi civil al Arsenaluluĭ, în cap cu colonelul M. Streescu, directorul Arsenaluluĭ. Regele Carol prezintă regeluĭ Serbieĭ pe colonelul Streescu, căruia suveranul îĭ întinde mîna şi se întreţine cîte-va minute cu dînsul.

Insoţiţĭ apoĭ de personalul superior militar şi civil al Arsenaluluĭ, suveraniĭ viziteaza, interesîndu-se cu de amănuntul, toate atelierele, începînd cu acel de rotărie şi trecînd apoĭ la lemnărie, încheiere, ferărie. Cercetează rampa căeĭ ferate, atelierul de mecanică, văpsitorie turnătorie de proiectile, confecţionare de proiectile, focoase, armărie—precum şi muzeul arsenaluluĭ.

Rubrica „Informaţiunĭ" urmează în pag. IV-a.

Intrînd apoi în sala de onoare a Arsenalului, suveranii sînt rugați de directorul Arsenalului să subscrie în Cartea de Aur, ceea ce se și face.

Plecarea de la Arsenal

După vizitarea Arsenalului, cortegiul regal pleacă în aceeaș ordine spre Cotroceni.

Pe tot parcursul cortegiului eraŭ înșirați sergenți de oraș, cari ținează frînghii întinse, pentru ca publicul să nu poată străbate pe stradă. Lume foarte puțină.

La cazarma de Geniŭ

Pe la orele 10 și jumătate, cortegiul sosește la cazarma de Geniŭ, reg. I, decorată ca și toate cele-l'alte cazărmi, cu steaguri și, beșți și romînești și ghirlande de brad. Aci regele Alexandru este primit de prințul Ferdinand, de generalul Argintoianu, colonelul Boteanu și ceĭ-l-alți ofițeri de Geniŭ.

Vizitarea cazărmeĭ

Imediat regele Serbiei, avînd la dreapta pe regele Carol, iar la stînga pe prințul Ferdinand, începe inspecția cazărmei în ordinea următoare: *Atelierul central, salonul companiei telegrafice, salonul companiei căilor ferate, magazia îmbrăcămintelor de răsboiŭ, sala de mîncare, porumbeii călători, aruncarea podului, etc.*

Aruncarea podului Eiffel

Cea mai interesantă parte este aruncarea podului. In 10 minute, de față cu regele Serbiei, zece soldați de geniŭ sub comanda căpitanului Teodorescu și a locotenentului Damian Petca, aruncă un pod de fier sistem Eiffel. Soldații aŭ lucrat cu atîta exactitate, în cît regele Serbiei a făcut multe elogii ofițerilor de geniŭ.

Spre Pirotechnie

După vizitarea secțiunilor serviciului sanitar, a balonului și a porumbeilor călători, cortegiul regal pleacă cu trăsuri la Pirotechnie, unde regele este primit de colonelul Vasiliu Năsturel, comandatul Pirotechniei, și de tot personalul civil și militar.

Regii, însoțiți de generalii și ofițerii suitei vizitează secțiunile pirotechniei, iar regele Carol explică regelui Alexandru toate cele relative serviciului de pirotechnie.

Intoarcerea în oraș

Pe la orele 12.30, cortegiul regal se întoarse în oraș, străbătînd Bulevardul, de la Cotroceni și pînă la calea Victoriei și de aci la palat.

Dejunul

La orele 1 are loc dejunul la care nu ia parte de cît familia regală. După dejun, regele Serbiei pleacă la gara de Nord, împreună cu regele Carol, prințul Ferdinand și ceĭ-l'alți ofițeri din suită.

Rep.

JUDICIARE

Curtea de Apel din Galați, a achitat pe D-nii Brenek, agentul societăței austriace de navigațiune pe Dunăre și pe D. Vetzl, prim-mașinist la aceeaș societate, dați în judecată în urma catastrofei întîmplate în portul din Brăila, la puntea debarcaderului, cînd s'aŭ înecat mai multe persoane în apele Dunărei.

Curtea de Apel din Iași, a condamnat la un an închisoare, 7000 lei despăgubiri civile și 200 lei cheltuieli de judecată, pe portărelul D. Dumitriu.

D'ALE ARMATEI

Alaltă-eri niște soldați, spărgînd lada de fier a regimentului 7 călărași, aŭ furat suma de 600 lei, solda oamenilor.

Casierul regimentului, voind să plătească niște solde, a dat de lipsa banilor, comunicînd cazul colonelului.

S'aŭ arestat mai mulți soldați.

D. maior Mircescu a fost numit sub-director al pirotechniei armatei și D. căpitan Grigorescu, sub-director al nouei fabrici de pulbere de la Cățelu.

Pe ziua de 1 Octombrie aŭ fost trecuți la pensie următorii militari:

Colonelul Horezeanu Constantin, din arma artileriei.

Locotenentul-colonel Thereuzescu Gheorghe, fost în arma infanteriei.

Farmacistul de corp de armată Constantinescu Ioan, fost la comandamentul corpului III de armată.

Căpitanii Mihăilescu Haralambie, Ghizdăvescu Ioan, Ionescu Dimitrie I, Vasilescu Anton, Brătescu Emanoil, toți foști în arma infanteriei.

Aceste pensiuni li se vor plăti din casa pensiunilor militare.

ECOURI

Societatea științifică-literară *Tinerimea Romînă*, va ține ședință publică, Duminecă, 20 Octombrie a. c., ora 9 și jum. dimineața, în localul săŭ din calea Victoriei No. 110, cînd D. *Petre Ștefănescu* va vorbi despre *Educațiunea democrației*, conferință amînată din cauze neprevăzute.

ADEVĔRUL ILUSTRAT, de Luni, 21 Octombrie, are următorul sumar:

Cronica Săptămînală, de *Const. Mille.*

Om, versuri, de *Radu D. Rosetti.*

O noapte în Sulina, de *Al. Macedonschi.*

Ierusalim, versuri, de *A. Steuerman.*

Alexandru I, de *M. G. V.*

Nuvele hazlii, de *Marino Marinelli.*

Cîntece din Muntele Puru, de *Alin.*

Scrisorile, novelă, de *Aluta.*

Tristă deșteptare, versuri, de *Ravachol.*

Durere, de *Nora.*

Iubita, versuri, de *Mariu.*

Din depărtări, versuri, de *Padre Giovani.*

Prin Crimă, roman.

Jocuri și distracții, etc.

ILUSTRAȚII:

Alexandru I, regele Serbiei.

Portul Constanța.

Demisiunea lui Palladi, gravură de actualitate.

Vederi și tipuri din Constanța.

La Sala de Depeși a *Adevĕrului* aŭ sosit următoare importante uvrage:

Ferdinand Brunetière, Etudes critiques sur l'histoire de la littérature Française—6 volume, lei 21.

G. de Molinari, Comment se résoudra la question sociale, l. 3.50.

B. Malon, Précis historique, théorique et pratique de socialisme, l. 3.50.

— La Morale sociale, l. 3.50.

Teodor de Wyzewa, Les Ecrivains etrangers, l. 3.50.

Ultima oră

Bismark dat în judecată

Primim din Berlin o telegramă particulară, că în cercurile guvernamentale d'acolo, circulă cu inzistență zgomotul că parchetul german va da în judecată pe prințul Bismark, pentru destăinuirile făcute în ziarul săŭ, cari echivalează cu o trădare a secretelor de stat.

Parchetul german ar fi chiar de părere ca să se facă o perchizițiune în casa lui Bismark, care va fi pus sub paza poliției.

Se crede însă că împăratul Wilhelm ar fi contra acestei măsuri, dictată de legile Germaniei, de care se teme de scandal.

Plecarea regelui Serbiei

Astă-zi la orele 2 și 15 minute regele Alexandru împreună cu regele Carol, prințul Ferdinand și întreaga suită, aŭ plecat de la palat în trăsura deschisă ducîndu-se la gara de Nord.

Pe tot parcursul, suveranii aŭ fost salutați de lumea care staționa pe trotuare.

Regele Alexandru era îmbrăcat în uniformă regală sîrbească și purta pe cap o șapcă roșie.

Regele Carol era în uniforma sa regală, iar prințul Ferdinand în acea de colonel de roșiori.

*

La ora 3 și 25 cortegiul regal compus din 6 trăsuri, fără a fi excortat de geandarmi a ajuns în gara de Nord.

Suveranii aŭ fost întîmpinați aci de miniștri, de D. Cristici, ministrul sîrbesc în Capitală și de D-nii generali Arion și Argintoianu.

O companie din regimentul 4 de roșiori, al căruĭ comandant e prințul Ferdinand, face onorurile militare, iar muzica regimentului 21 de infanterie intonează imnul sîrbesc.

Suveranii se urcă în trenul regal, care se pune în mișcare pe cînd muzica intonează imnul regal.

*

In acelaș tren s'aŭ urcat D-nii ministri Sturdza, Stătescu, și Stolojan, precum și prefectul poliției D. Paul Stătescu.

Toți generalii cari eraŭ la gară s'aŭ întors în oraș.

Suveranii sosesc la Sinaia la orele 6, unde sînt așteptați de regina, principesa Maria și ducele Boris.

Astă seară, se va da în onoarea regelui Alexandru la Castelul Peleș un prînz și o reprezintație teatrală.

D.

BIBLIOGRAFIE

A apărut conferințele: *Fectorii și ficele noaste* și *Inteligența femeiei*, ținute la Atheneul Romîn de Smara. De vînzare la toate librăriile. Prețul 50 bani. Depozitul la libraria Socec.

Proprietar, CONST. MILLE Tipografia ziarului „Adevĕrul" Pasagiul Băncei Naționale Tipărit cu cerneală E. T Gleitsmann, Dresda